

II. Organy terenowe Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

§ 3. Organami terenowymi Ministerstwa Spraw Wewnętrznych są wojewódzkie zarządy spraw wewnętrznych, wchodzące w skład prezydiów wojewódzkich rad narodowych.

§ 4. Na czele wojewódzkiego zarządu spraw wewnętrznych stoi kierownik powoływany i odwoływany uchwałą prezydium wojewódzkiej rady narodowej za zgodą Ministra Spraw Wewnętrznych.

§ 5. W skład wojewódzkiego zarządu spraw wewnętrznych wchodzi jako jednostki organizacyjne: wojewódzka komenda Milicji Obywatelskiej,

„ terenowej obrony przeciwlotniczej,

„ „ straży pożarnych

oraz wydziały:

społeczno-administracyjny,
orzecznictwa karno-administracyjnego,
wojskowy,
ponadto w skład zarządu wchodzi inspektorat kierownika.

§ 6. Nadzór nad działalnością organów podległych Ministrowi Spraw Wewnętrznych na szczeblu powiatu (oddziały społeczno-administracyjne i wojskowe, powiatowe komendy Milicji Obywatelskiej, terenowej obrony przeciwlotniczej i straży pożarnych) powinien sprawować zastępca przewodniczącego prezydium powiatowej rady narodowej.

III. Stosunek prezydiów wojewódzkich i powiatowych rad narodowych do Milicji Obywatelskiej.

§ 7. Prezydium wojewódzkiej rady narodowej sprawuje poprzez zarząd spraw wewnętrznych nadzór i kontrolę nad działalnością Milicji Obywatelskiej, dotyczącą ochrony ładu i porządku publicznego na terenie działania rady narodowej oraz w zakresie załatwiania skarg i zażaleń obywateli na działalność funkcjonariuszów Milicji Obywatelskiej. Tryb wykonywania kontroli i nadzoru w tym zakresie przez prezydium powiatowych rad narodowych określi odrębna uchwała.

§ 8. Milicja Obywatelska obowiązana jest w zakresie swoich zadań dotyczących zabezpieczenia ładu i porządku publicznego wykonywać uchwały wojewódzkich i powiatowych rad narodowych oraz uchwały i zarządzenia ich prezydiów.

§ 9. W zakresie spraw organizacyjnych, kadrowych, zaopatrzenia i sposobów walki z przestępczością Milicja Obywatelska działa wyłącznie na podstawie wytycznych i poleceń właściwych komend Milicji Obywatelskiej i Ministra Spraw Wewnętrznych.

IV. Przepisy końcowe.

§ 10. Przepisy dotyczące prezydiów wojewódzkich i powiatowych rad narodowych stosuje się odpowiednio do Prezydiów Rad Narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi oraz miast stanowiących powiaty.

§ 11. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 7 grudnia 1954 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

UCHWAŁA Nr 18 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 7 stycznia 1955 r.

w sprawie zasad wynagradzania pracowników zatrudnionych przy pracach rozruchowych nowobudowanych lub rozbudowywanych obiektów przemysłowych.

W celu ujednoczenia zasad wynagradzania pracowników zatrudnionych przy pracach rozruchowych Prezydium Rządu po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych uchwała, co następuje:

§ 1. Robotnicy i pracownicy inżynieryjno-techniczni zatrudnieni przy pracach rozruchowych nowobudowanych lub rozbudowywanych obiektów przemysłowych otrzymują wynagrodzenie według zasad określonych niniejszą uchwałą — niezależnie od tego, w jakim przedsiębiorstwie i w jakim resorcie pracownicy ci byli za-

trudnieni bezpośrednio przed powołaniem ich w skład grup rozruchowych.

§ 2. 1. Pracownicy inżynieryjno-techniczni, zatrudnieni przy pracach rozruchowych, otrzymują za czas tej pracy wynagrodzenie według przepisów obowiązujących w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych.

2. Zaszeregowanie i dodatki funkcyjne pracowników, o których mowa w ust. 1, ustala się na czas pracy przy rozruchu w maksymalnej wysokości, jak następuje:

Stanowisko	Kategoria płac według załącznika nr 22 do układu zbiorowego pracy w budownictwie z dnia 7 maja 1949 r.	Dodatek funkcyjny złotych
1. Kierownik rozruchu zakładu, kierownik grupy rozruchowej	1a — 1b	416 — 454
2. Zastępca kierownika rozruchu zakładu, zastępca kierownika grupy rozruchowej, kierownik zespołu rozruchowego, kierownik biura technicznego rozruchu	1a — 1b	378 — 416
3. Starszy inżynier rozruchu	1 — 1a	303 — 416
4. Inżynier rozruchu	2 — 1	227 — 265
5. Starszy majster rozruchu	3 — 1	227 — 265
6. Majster	3 — 2	227
7. Starszy mechanik rozruchu	3 — 2	227
8. Technik rozruchu	4 — 3	189

3. Zaszeregowanie i dodatki funkcyjne dla stanowisk, nie objętych ust. 2 należy ustalać zgodnie z załącznikami nr 22 i 23 do układu zbiorowego pracy w budownictwie z dnia 7 maja 1949 r.

4. W przypadku powołania do pracy w grupach rozruchowych pracowników otrzymujących wynagrodzenie wyższe niż podane w ust. 1 pracownicy ci zatrzymują na okres pracy w grupach rozruchowych dotychczasowe wynagrodzenie.

§ 3. Przy angażowaniu pracowników do prac rozruchowych należy ściśle ustalić ich stanowiska oraz przywiązane do tych stanowisk kategorie zaszeregowania i dodatki funkcyjne. Należy przestrzegać zasady, że maksymalne kategorie zaszeregowania i maksymalne dodatki funkcyjne wyszczególnione w § 2 ust. 2 mogą być przyznane pracownikom grup rozruchowych inwestycji o dużym znaczeniu gospodarczym.

§ 4. 1. Pracownicy inżynieryjno-techniczni grup rozruchowych mogą być premiowani za terminowe, zgodne z miesięcznym harmonogramem i jakościowo dobre wykonanie prac rozruchowych.

2. Harmonogram stanowiący podstawę premiowania powinien zabezpieczać oddanie inwestycji do eksploatacji w terminach ustalonych w uchwałach Prezydium Rządu i w zarządzeniach właściwych ministrów. Harmonogram rozruchu stanowiący podstawę premiowania zatwierdza inwestor centralny.

3. Wysokość premii nie może przekroczyć wysokości dwukrotnej premii przypadającej pracownikom generalnego wykonawcy za 100% wykonania zadań (planu produkcji). Ostateczną wysokość premii dla danej grupy rozruchowej i poszczególnych stanowisk ustala właściwy minister.

4. Premia, o której mowa w ust. 3, dla pracowników zatrudnionych przy rozruchu nowobudowanych lub rozbudowywanych obiektów przemysłowych o szczególnym znaczeniu dla gospodarki narodowej i o szczególnie skomplikowanych problemach technicznych może być podwyższona do 150% płacy podstawowej łącznie z dodatkiem funkcyjnym. Decyzję w tej sprawie podejmuje właściwy dla generalnego wykonawcy minister w porozumieniu z ministrem właściwym dla inwestora oraz z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrem Finansów.

5. Przez wysokość premii, o której mowa w ust. 3 i 4, należy rozumieć wysokość premii obliczonej przy współczynniku premiowym 1,0.

§ 5. 1. Za wcześniejsze wykonanie prac rozruchowych ustalonych harmonogramem miesięcznym premia określona zgodnie z przepisami § 4 może być podwyższona o 0,1 za każdy dzień przyspieszenia, z tym że łączna wysokość premii nie może przekroczyć dwumiesięcznej płacy podstawowej wraz z dodatkiem funkcyjnym.

2. Za opóźnienie prac rozruchowych przypadająca premia ulega zmniejszeniu o 0,1 za każdy dzień opóźnienia i ulega całkowitemu skreśleniu przy opóźnieniu o 10 dni terminu wykonania prac rozruchowych w stosunku do harmonogramu miesięcznego.

§ 6. 1. Dla pracowników grup rozruchowych, o których mowa w § 2, ustala się premię (§§ 4 i 5) przy zastosowaniu następujących współczynników premiowych:

- 1) kierownicy rozruchu zakładów i ich zastępcy, kierownicy grup rozruchowych i ich zastępcy oraz kierownicy zespołów rozruchowych otrzymują premię ze współczynnikiem 1,2;
- 2) starsi inżynierowie, inżynierowie, starsi majstrowie, majstrowie rozruchu otrzymują premię ze współczynnikiem 1,1;

3) starsi technicy i technicy oraz pozostali pracownicy inżynieryjno-techniczni rozruchu otrzymują premię ze współczynnikiem 1,0.

2. Minister właściwy dla generalnego wykonawcy w porozumieniu z ministrem właściwym dla inwestora może przyznać dla pracowników, o których mowa w § 2, zatrudnionych przy rozruchu inwestycji szczególnie ważnych dla gospodarki narodowej (objętych uchwałami Prezydium Rządu) oraz o szczególnie skomplikowanych problemach technicznych wyższe współczynniki premio-we, a mianowicie:

- 1) dla pracowników wymienionych w ust. 1 pkt 1 — w granicach do 1,5;
- 2) dla pracowników wymienionych w ust. 1 pkt 2 — w granicach do 1,4.

§ 7. 1. Pracownicy inżynieryjno-techniczni grup rozruchowych zatrudnieni na więcej niż jednej zmianie roboczej otrzymują za okres takiej pracy dodatki zmianowe, liczone od uposażenia zasadniczego łącznie z dodatkiem funkcyjnym, w następujących wysokościach:

- 1) zatrudnieni dodatkowo w ciągu 1/2 zmiany — 30%,
- 2) zatrudnieni w ciągu 2 zmian — 40%.

2. Dodatku zmianowego nie wlicza się do podstawy przy obliczaniu premii.

§ 8. 1. Robotnicy zatrudnieni przy rozruchu nowobudowanych i rozbudowywanych obiektów przemysłowych otrzymują w okresie rozruchu wynagrodzenie według stawki płac czasowej (dniówkowej) przysługującej im zgodnie z osobistym zaszeregowaniem oraz premię za każdą rzeczywiście przepracowaną godzinę przy pracach rozruchowych. Wysokość premii powinna być tak zróżnicowana, aby robotnicy wykwalifikowani zatrudnieni bezpośrednio przy czynnościach rozruchowych otrzymywali premię w granicach do 120% stawki płac czasowej (dniówkowej), a robotnicy niższych kwalifikacji zatrudnieni przy pomocniczych czynnościach rozruchowych — w granicach do 60% stawki płac czasowej.

2. Premia przysługuje za dobre pod względem jakości i terminowe wykonanie zleconych zadań.

3. Premię zatwierdza comiesięcznie dla poszczególnych grup i zespołów rozruchowych kierownik rozruchu zakładu (kierownik grupy rozruchowej).

4. Prace przy rozruchu, które mogą być znormowane, powinny być wynagradzane w systemie płac akordowym.

§ 9. 1. Przepisy niniejszej uchwały nie dotyczą pracowników tych grup rozruchowych, dla których zasady wynagradzania i premiowania ustalono specjalnymi uchwałami Prezydium Rządu, powziętymi przed wejściem w życie niniejszej uchwały.

2. Przepisy niniejszej uchwały nie dotyczą pracowników grup rozruchowych zatrudnionych przy pracach rozruchowych nowobudowanych i rozbudowywanych kopalń węgla.

§ 10. Właściwi ministrowie wydadzą każdorazowo w oparciu o niniejszą uchwałę szczegółowe regulaminy wynagradzania pracowników grup rozruchowych dla poszczególnych obiektów inwestycyjnych.

§ 11. Wykonanie uchwały porucza się Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, Ministrowi Finansów oraz zainteresowanym ministrom.

§ 12. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz